

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:
Cím: *Hallelujázók, jehovások, ráimádkozók és gnosztikusok szektái Budapesten*
Forrás: *A Mai Nap*

Bp.
(Hely)

1938 IX. 20
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *289.95*

Hely

Idő *"1938"*

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házinyomda 1926 — 8891

Hallelujázók, jehovások, ráimádkozók és gnosztikusok szektái működnek Budapesten

Hamis próféták, alapostolok és tudatlan bibliamagyarázók vezetik félre a főváros hiszékeny népét

Amerikában kezdődött évtizedekkel ezelőtt és aztán elterjedt az egész világon.

Szektariánizmus; így nevezik ezt a betegséget, amely elsősorban a szegény és elesett emberek lelkét környékezi meg.

Magyarországon ma már százszámra működnek a különféle szekták.

Próféták, alapostolok és bibliamagyarázók támadnak egyik napról a másikra, ájtatosszavú prédikátorok, akik *mindig megtalálják azokat a jelszavakat, amelyekkel híveket tudnak maguk köré gyűjteni.*

A hívek pedig — egyszerű gondolkodású, szegény emberek, akik leginkább csak a nyomort látják maguk körül —, elhiszik «elki vezetőjünk»-nek azt, hogy a föld csak a síralom völgye; elhiszik, hogy bűnbánatban, vezekelve kell élniök, kegyesen és alázatosan és énekelnőök kell és hallelujázniök, sirni vagy kacagni, reszketni vagy táncolni a próféta parancsa szerint, hogy *elnyerjék a tulvilági élet boldogságát.*

Szélsőséges »hivők«

Eddig mindenki azt hitte, hogy a különféle vallásos szekták nálunk csak az ország egyes vidékeire tudtak elterjedni.

Pedig ezek a szekták

Budapesten is tucatszámra működnek.

Körutat tettünk a budapesti szekták világában. Jehova tanainak hívőiről az újságokban már többször olvashattunk. Ezek az emberek szélsőséges elveket vallanak és már több alkalommal kerültek *összeütközésbe a törvénnyel.* Néhány «hívőt» már a bíróság is elítélt szélsőséges üzem folytatása miatt.

Jehova tanait egy szövetkezeti tisztviselő terjeszti nagy buzgalommal,

a hívők száma meghaladja a kétszázat.

Gyülekezési helyük a Székely Bertalan-utcában van. Itt szokták az összesereglett hívek a prédikátor buzdító és ostromozó szavait hallgatni.

Itt van aztán az „*Ur földje*» gyülekezet, amely az Aggteleki-utca egyik bérházának udvari helyiségében tartja összejöveteleit. Ebben a gyülekezetben tulajdonképpen német a «*hivatalos nyelv.*» A főapostol is német származású ember, aki Amerikában tanulta ki a «szakmát» és amikor már úgy érezte, hogy eleget tud, áthajózott az óceánra,

meg sem állt az Aggteleki-utcaig és most itt «téríti» a magyarokat.

A főapostol ur különben írással is foglalkozik, cikkeket ír amerikai vallásos folyóiratokba.

Az «*Ur földje*» gyülekezet hívei az örök bé-

két, a béke országának eljövetelet, egy új világ megalakulását vallják és hirdetik, de meglehetősen zavaros módon, úgyhogy az ember a sok kegyes szövegből és prédikációból bizony alig tudja kihámozni, hogy tulajdonképpen mit akarnak.

Állást szerez az adventista

Elmentünk a Baross-utca 88. szám alá is, ahol az adventistáknak van gyülekező helyisége. Nagyobbfajta szoba ez, *széksorokkal és harmóniummal.* A lakás utcára néző ablakaiba időnként plakátokat akasztanak ki, amelyekből megtudjuk, hogy *vasárnaponként mi a prédikáció tárgya.*

Az adventisták gyülekezete a legjobban megszervezett szekta. Anyagi erejük is *szoknak* a legnagyobb.

Mikor ottjártunk, csak egy takarítóasszony — maga is buzgó adventista — tartózkodott a helyiségben és

mindjárt meg akart téríteni bennünket.

Azt mondta, okvetlenül menjünk el a vasárnapi istentiszteletre, mert az nagyon szép és tanulságos. Azt is elárulta, hogy az adventisták nagyon összetartanak és például állást is tudnak szerezni munka nélkül maradt hittestvérüknek.

Különbö a *Messziás eljövetelet várják valamennyien.*

Megtudtuk azt is, hogy az adventistáknak van egy külön kis csoportja, az úgynevezett *Zeiner-csoport*, amelynek hívei *reformadventistáknak* nevezik magukat.

Tovább mentünk és eljutottunk a Csokonai-utca. Itt van a *gnosztikusok tanyája.* A gnosztikusok azonban nem ragaszkodnak szigorúan ehhez a «tanyához»; ők különféle vendéglőkben és kávéházakban szoktak összejönni és ezeken a helyeken — természetesen különtermekben — rendezik órák hosszát tartó vitatkozásait. A vita tárgya:

az istenség fogalmának tisztázása.

Továbbá az ember kapcsolata az istenséghez, a mindenséghez, a természethez és egyéb ilyen dolgok.

Ezek a gnosztikus emberek roppant okosaknak látszanak, rengeteg idegen szót és körmondfont kifejezést használnak megbeszéléseiken, de eddig — jöllehet esztendőök óta vitatkoznak vitáesteken és vitadélutánokon, —

még nem sikerült eldönteniök a vitát.

Se jobbra, se balra. Pedig már végigvitakozták a város összes számbajöhető kávéházait és vendéglőit.

Vezetőjük egy dr. *Kepes* nevű ur.

Kályhásmester, mint próféta

Most következik *Baumann* ur, a hallelujázó kályhásmester. Ő az «*Isteni gyülekezet*» szektájának, másképpen: a hallelujázóknak a főprófétája.

Baumann ur gyülekezete *vasárnap esténként tartja összejöveteleit az Orczy-ut egyik házában.* Ilyenkor az egész környék hangos a hallelujázástól, mert a prédikátor, valahányszor kiejti Isten vagy Jézus nevét, a hívőknek, amilyen hangosan csak tudnak, úgy kell kiabálniök, hogy:

— *Halleluja! Dicsőség neki! Halleluja!*

A hallelujázók szektájának összejövetelén nagyon sok nő, különösen öregasszonyt találtunk. Az öregasszonyokra tud hatni legkönnyebben *Baumann* ur, aki kályhásmestereknél egészen szokatlan és

meglepő lendülettel és ékesszólással szónokol.

Egy-két öregasszony könnyen elsirja magát, ha hallja a malasztos ígéket, sőt előfordul az is, hogy egyik-másik, a prédikáció hatása alatt, *elkezd reszketni, hirtelen a földre veti magát, a könnye hull mint a záporosó és önkívületi állapotban néhány tagolatlan szót nyöszörög.*

A hívek ilyenkor anitatos borzongással osz-
szenéznak és azt mondják:

— *Megszállta a szentlélek.*

Meg hogy:

— *Isten szava szól belőle.*

Itt a hallelujázóknál állapítottuk meg végle-
gesen, hogy az emberi lelkiismeretlenségnek
nincs határa.

Aki beteg, az bűnös

Meg kell még emlitenünk a „*ráimádkozók*“
szektáját. Talán ez a legveszedelmesebb vala-
mennyi között, mert itt nemcsak a léleknek,
hanem a testnek, az egészségnek is árthatnak.

Ez a szekta a Karpfenstein-utcában működik.
A szekta vezetője egy angol származású hölgy
és ennek megfelelően *a hívők legnagyobb része*
is természetesen a „gyengébb nem“-ből kerül ki.

Ezek azt vallják, hogy

a betegséget ráimádkozással kell gyógyítani,

ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy addig kell
imádkozni, míg a betegség el nem múlik.

A betegség az a bűnnek jele, — mondják ők.
— Ha valakinek valamilyen betegsége van, az
vétkezett, az bűnös, annak imádkoznia kell,
mert különben soha sem „*tisztulhat meg*“. Mi-
helyst megtisztul lélekben, meggyógyul testben
is.

Nem folytatjuk tovább.

Jó volna azonban, ha a hatóságok rendet te-
remtenének ebben a veszedelmes őserdőben,
ahol műveletlen, tudatlan „*próféták*“ büntetle-
nül folytathatják a lélekmérgezést.

Ártatlan, jóhiszemű, tisztakerésű és becsületes
gondolkozású szegény emberekről van szó, egy-
szerű munkásokról, munkásnőkről, kisiparosok-
ról, napszámosokról, cselédekről...

Ezeket kell megmenteni